

FIRAS Y FESTAS POPULARS DE BARCELONA.

LOS FANALETS DEL AJUNTAMENT.

Ja està vist, no mes podem eixir per Corpus

¡¡Aull! ¡¡Arriba!!!

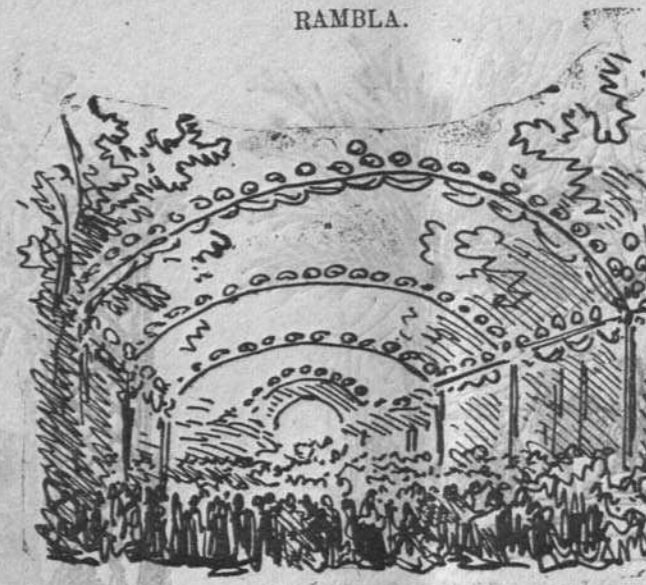
Los cautivos del ajuntament.

LA COMISSIÓ.

Quina lléstim..... ¡lo vestit de la jeganesa!

RAMBLA.

¡¡Las mil y una noche!! (si no plou.)

RAMBLA.

Modo enjinyós [de fer aguantar los llums.

RAMBLA.

Ball de criadas ¡apa salaó!

RAMBLA.

Lo que de fixo atreuré mes las miradas dels forasters (per lo bunyol a' enten).

Retrato del autor, dels...

CARRER DE MILANS.

Que 'ls han fet los forasters per tractarlos d'aquesta manera

ESCUDELLERS.

Llits a la francesa.

Lo que heuria pogut produhir un conflicte PLASSA DEL OLI

LA JUVENTUD CATOLICA

¡¡Donchs que 's pensaban!! CARRER AMPLE.

LA PATRONA.

No 'ls b sembla que hi fa falta trobarhi 'n Saballs ó be en Castelle?

CARRER DEL PI.

Bandas erigidas a la Verge de las Mercés.

LO TALLA DEL ESTEBET.

¡¡Oh Jesus, aquí hi á art de bruixeria!!

¡Adobá paraiguas!

¡Ma quin Salomé!!

BAIXADA DE SOBRADIEL.

Corona que no 's troba en la heráldica.

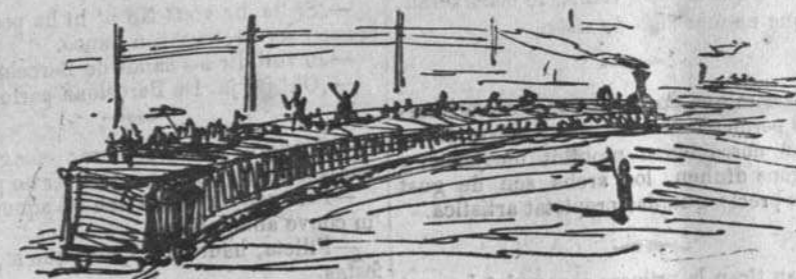

A falta de cuartos aquí van arcobas.

BARRACAS DE LA RAMBLA.

No, de aquí vuit dias quant estiguin arreglades farán goig.

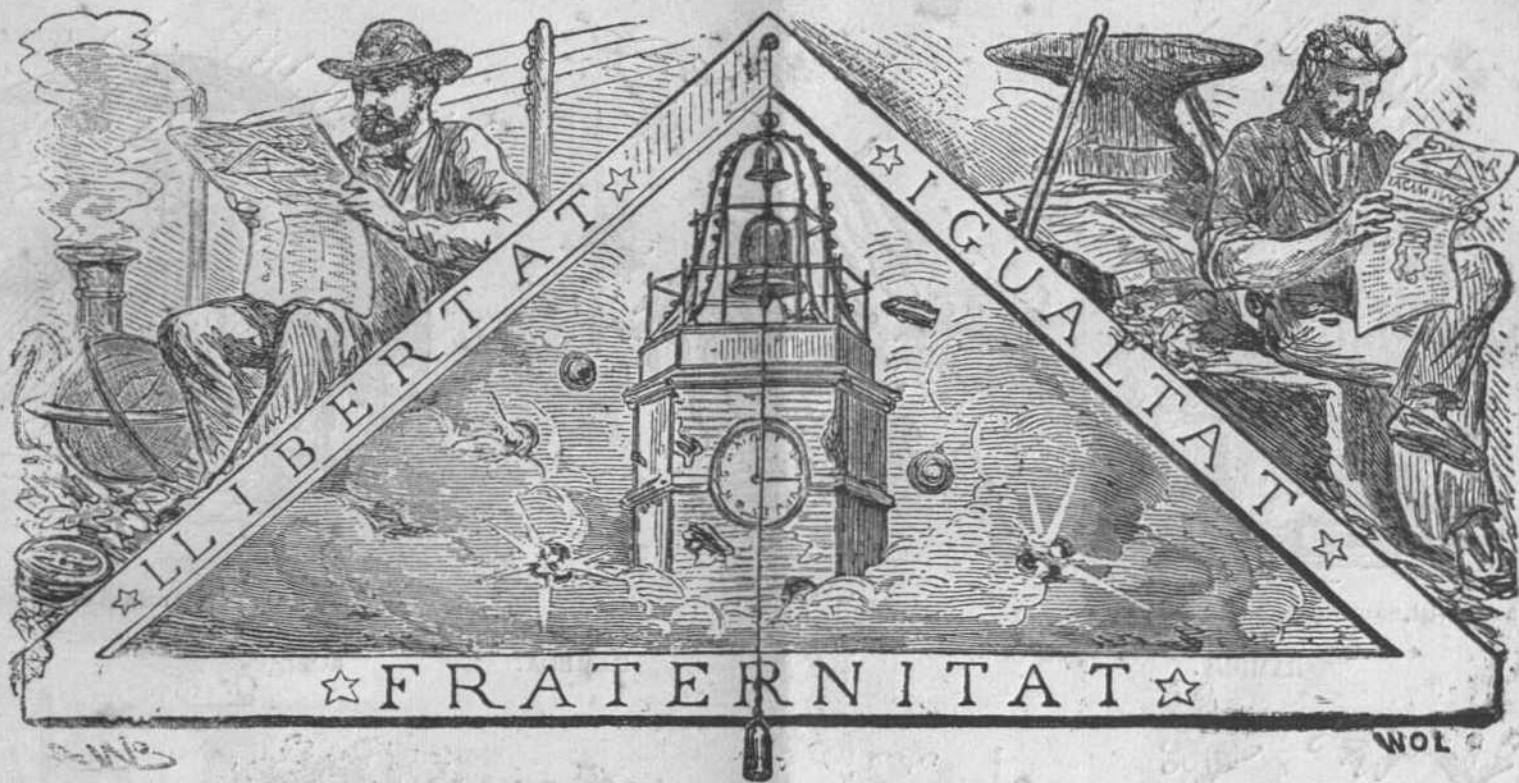

Vamos forasters, ja podeu anar venint, no tingan por.

Tot aixó del vert será després 'menjar per nosaltres. Deu ni do.

Documento Completo

LA CAMPANA DE GRACIA.

INSEGURITAT DEL TEMPS.

No n' hi ha hagut de profesó: consti molt alt. Uns quants bordegassos, una colla de joves imberbes que tractan de pintar-li al poble Sant Cristofol nano, volian anarhi y que 'ls altres hi anessen per protestar contra la impia Revolució y.... la profesó no s' ha fet.

Lo sentimen lliberal ha obtingut un gran triomfo y la opinió pública, indignada ab lo desvergonyiment dels carlins, ha rebut una satisfacció loable.

Arri al burdell! Si volen profesos pagueu-selas y feuselas sols. Lo poble no permeterà may que li poseu un gep donantvos ells los medis perque li doblegueu la espinadors. ¡Una profesó pagan lo poble y per mes sarcasme una profesó carlista! ¡Ira! Vos n' hauria pogut ben riurer de la profesó!..

Afortunadamen la prudencia 'us va aconsellar y no la vareu fer. Perque si la profesó arriba á sortir.... ¡Ay, ay, ay!

Prou tinchpor de que no us hauria valgut la santa Mare Iglesia! Lo senyor misericordios y sempre, clement ab las sevas criaturas tal vegada s' hauria dignat permetre que sortís del espay una pluja de garrotadas. ¡Qui sab! A las nostras aurellas no hi arribaben altrás noticias. Lo Catalunya y la Independencia pretestaban de la manifestació pagada pe 'l poble á pesar d' ell, y exitaban los ánimos; lo Comité Republicá feya 'l mateix; la minoria Republicana del Ajuntament, enérgica y valenta, aconsellaba al poble que cumplís ab son deber, la Imprenta cridaba y tronaba contra 'ls neos, y fins las cantonadas estaban plenas de proclamas excitant al poble á que acabes de una vegada ab los carlins.

En vista d' aixó, l' Ajuntament y la Junta de festas y firas, d' acort ab la Junta Parroquial de la Mercé, varen acordar suspender la profesó, á causa de la inseguritat del temps. ¡Oh! Si qu' ho estava de insegur. Pocas vegadas habia vist estar tan nuvol.

Vaja desenganyarse: corren mals vents pe 'ls anti-revolucionaris; los temps son de llibertat y de progrers y 'l poble vol seguir la corrent. Y ab lo poble no hi vulguen partir peras, senyors del absolutisme; no hi vulguen jochs: mireu que 'l poble no es lo govern radical: lo poble es aquell que l' any 1835 va cremar

los convents y acabar ab los frares de una vegada.

Tinguem la festa en pau que la profesó prou va per dins.

BATALLADAS.

—Com se coneix que l' Ajuntament te una majoria monárquica, diu un foraster, federal.

—Ay, ay: ¡Com ho sab?

—Ab una cosa molt senzilla. ¿No es la Rambla lo carrer mes céatrich é important de Barcelona?

—Si senyor.

—No es la Rambla lo carrer mes adornat?

—Si senyor.

—No es la Rambla lo carrer adornat per comte del Ajuntament?

—Si senyor.

Veji donchs, si sent l' Ajuntament federal, y patidari en conceqüencia de l' autonomia dels barris y dels carrers de la Ciutat, s' atreviria á invertir los fondos comuns en un sol carrer.

Una senyora, passa pel carrer Nou de San Francesch, mentres l' estaban guarnint y fregant ab un pal, s' estripa 'l vestit, ab motiu d' haverse-li agafat en un grop.

—¡Malvinatje! — esclama.

—¡Quatre punts, y esta tot llest! — esclama un mestre que 's troba allí.

—Dispensi 'm.... ¿voste es vehí d' aquest carrer?

—Si senyora, per servir-la.

—Llayers, tant rústich es voste, com lo guarniment.

Lo carrer del Pi, está plé de pins. De segur que si 'l carre del Pi fos á Londres estaria plé de pinyas.

Lo Brusi diu que 'ls colors blaus y blancs que s' han usat molt en l' ornamentació dels carrers, durant las presents festas simbolisan la pureza de la Verge.

Lo qu' es lo blanch simbolisarà la pureza si

's vol; pero 'l blau, simbolisa en la meva terra l' efecte d' una bona garrotada.

Lo carrer Ample, de la Fusteria en amunt está guarnit de diferent manera que de la Fusteria en avall.

No obstant de la Fusteria en amunt, com á menos rich y concorregut lo carrer, está mes magre.

La bona voluntat dels vehins y la devosió á la Verge de la Mercé feren, no obstant, que 's decidissen á guarnirlo, si ab menos ostentació, ab inmillorable desig.

Comensan á plantar antenas: ¿no poden posarlas cubiertas de llustrina? no hi fa res; las pintan, pero....

Pero lo dijous de la passada semana cau una pluja tremenda y s' emporta 'l color. La pluja cau del Cel. A si al Cel hi ha la Verge. Luego tenen molta raho los que dihen que s' hauria de treure lo carácter religiós á las presents festas.

—Home com s' explica voste, que 'ls quartels tant aficionats á posar adornos quan vé l' rey, ó 's celebra 'l seu aniversari, en las presents festas permaneixen sense iluminar síquiera.

—Molt facilment. Las presents festas son populars, y ningú mes enemich de las cosas que ab lo poble 's relacionan, que 'l soldat. Véliaquí.

—¿Que l' hi semblan los archs de la Rambla?

—Que son árabes y no 'n son.

—Home; fassa 'l favor d' explicarme aixó.

—No son árabes; pero ho seria un molt bé lo dia de Carnestoltes, si passessin per sota d' ells, aquells tipos que disfresantse, ab sols embolicarse en un llenzol y posarse una tovallola al cap, son generalment coneguts per moros de cuina.

A l' entrada del carrer de Trentaclaus, hi ha un arch.

Al bell sim del mateix, s' hi ostentan dos gallardets blancs.

¡Blanchs! ¿Que volen dir?...

¿Que han de voler dir? Candidis, innocencia y pureza.

al ogado

al ogado

FIRAS Y FESTAS POPULARS DE BARCELONA.

LOS FANALETS DEL AJUNTAMENT.

Ja està vist, no mes podem eixir per Corpus

¡¡Aull! ¡¡Arriba!!!

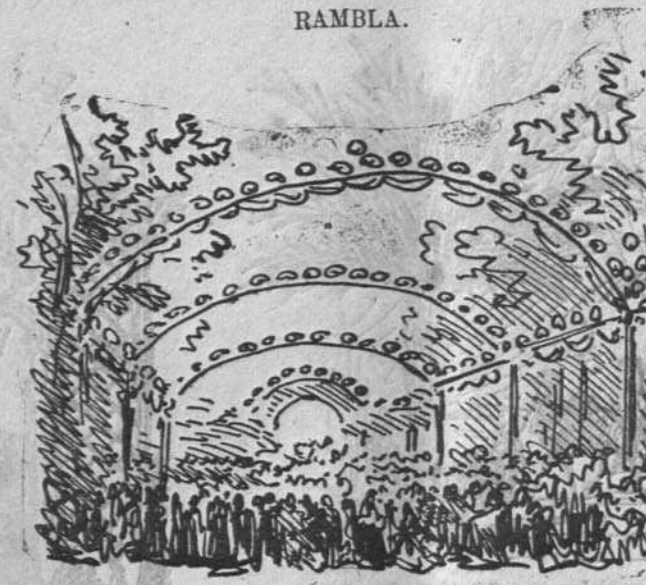
Los cautivos del ajuntament.

LA COMISSIÓ.

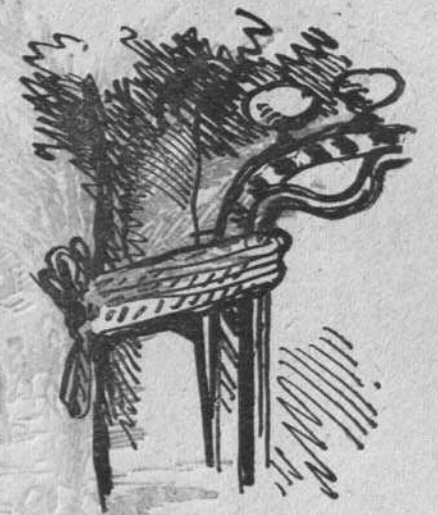
Quina lléstim.....¡¡lo vestit de la jeganesa!!

RAMBLA.

¡¡Las mil y una noche!! (si no plou.)

RAMBLA.

Modo enjinyós [de fer aguantar los llums.

RAMBLA.

Ball de criadas ¡¡apa salaó!!

RAMBLA.

Lo que de fixo atreuré mes las miradas dels forasters (per lo bunyol s'enten).

Retrato del autor, dels...

CARRER DE MILANS.

Que 'ls han fet los forasters per tractarlos d'aquesta manera

ESCUDELLERS.

Llits a la francesa.

Lo que heuria pogut produhir un conflicte PLASSA DEL OLI

LA JUVENTUD CATOLICA

¡¡Donchs que 's pensaban!! CARRER AMPLE.

LA PATRONA.

CARRER DEL PI.

No 'ls b sembla que hi fa falta trobarhi 'n Saballs ó be en Castelle?

BARRACAS DE LA RAMBLA

No, de aqui vuit dias quant estiguin arreglades farán goig.

LO TALLA DEL ESTEBET.

PENA DE MUERTE A L LADRO

¡¡Oh Jesus, aquí hi á art de bruixeria!!

¡Adobá paraiguas!

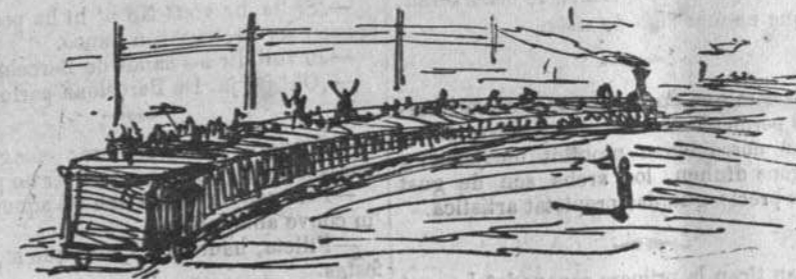
¡Ma quin Salomé!!

Corona que no 's troba en la heráldica.

A falta de cuartos aquí van arcobas.

Vamos forasters, ja podeu anar venint, no tingan por.

Tot aixó del ve rt será després 'menjar per nosaltres. Deu ni do.

CARRER AMPLE.

Palmeras sureras las recomanem al Institut Catalá de San Isidro.

CARRER NOU DE SAN FRANCESCH.

Varias crias.

PLASSA DEL PI

¿Que 'ls hi feya por la pluja?

CARRER DEL HOSPITAL.

¡Ben pensat!! un pels gegants y dos pels nanos.

CARRER DE TRENTA CLAUS.

Un carrer que fa molta tropa.

(S continuará.)

—¿Ha vist lo carrer de Ponen?
 —Si está tot ple de pins.
 —Donchs aquells pins son simbolichs,
 —¿Com?
 —¿Quina fruita donan los pins?
 —Home, pinyas.
 —Vell aquí, y com aquell carrer es lo carrer de las pinyas.... preguntiu al govern.

Primer que ningú 'ls caballs de la tranvia han protestat practicament contra 'l mal gust dels archs de la Rambla.

Lo dissapte passat feren descarrilar lo vagó, y ab una trompada romperen un pilar del que s' aixeca devant per devant de Betlem.

¡Oh! 'ls caballs tenen mes inteligencia que certs homes que fins saben fer archs.

—¿Son archs ó son arquets los tinglados de la Rambla?

—Serán lo segon per lo esquitits, y per lo lo mol que fan l' arquet á la gent de una mica de gust.

Los archs de la Rambla sobre ser en la seva forma árabes de cuina, estan pintats ab blau de cuina,

La cuina, y sempre la cuina ¡Com sé coneix que son autor deu cerre bé ab los progressistas!

Hem resolt doná 'l retrato del autor dels archs de la Rambla á fi de que tant distingit artista passi á la posteritat. Are, al menys, las generacions que han de venir, lo coneixerán, encare que no mes siga de vista.

Desitjariam que en las barracas de la Rambla no 's permetés vendre' hi cap classe de tocino. Los moros tenen prohibit menjarne, y com, segons diuhen, los archs son de gust árabe, es precis guardar propietat artistica.

—¿Quan tiran la primera canonada? Lo qu' es jo, en sentint la tercera, fujo cap á casa. No 'm comprometo.

—¿Quina canonada? Jo no he sentit parlar de mes canonadas que de las del gas.

—Jo ho dich, perque com veig que en la major part dels carrers hi ha barricadas...

—¿Que tal? ¿Se diverteix forsa?
 —¡Ay! ¡Are si que m' he divertit!
 —¿Que té?
 —Que m' han trepitjat l' ull de poll.

—¿Ja ha vist los nanos?
 —¿Si 'ls he vist? No n' hi ha pochs que pensen ser grans y son nanos.
 —Jo vull dir los nanos de Barcelona.
 —¡Oh! ja, ja. De Barcelona parlo.

—Senyora, ha de procurar emagrirse, está massa grassa, y per aquet carrer no pot passar.
 —Pero senyors, jo visch en aquet carrer y 'm convé anar á casa.
 —Filleta, haurá d' esperar que s' acabin las festas.

I. Lopez, editor.

Imp. de la V. é H. de Gaspar.